RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

nr. 222.955 van 22 maart 2013
in de zaak A. 207.063/X-15.264.

In zake : 1. Joannes JACOBS
2. Maria NICOLAI
3. Jozef GOETSTOUWERS
4. Agnes VAN LOOVEREN
5. Roger JOCHEMS
6. Marleen PACQUÉE
7. André PEETERS
8. Sonja LADDYN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Els Empereur
kantoor houdend te 2018 ANTWERPEN
Brusselstraat 59
bij wie woonplaats wordt gekozen
en eveneens
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Annelies Verlinden
kantoor houdend te 1050 BRUSSEL
Louizalaan 106

tegen :

1. de gemeente WUUSTWEZEL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Yves Loix
kantoor houdend te 2018 ANTWERPEN
Mechelsesteenweg 27
bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 16 november 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van:

a. het besluit van 25 juni 2012 van de gemeenteraad van Wuustwezel houdende definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan "Hofakker", en

b. het besluit van 26 juli 2012 van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen houdende goedkeuring van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan "Hofakker" van de gemeente Wuustwezel, bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 19 september 2012.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een nota ingediend.

Eerste auditeur Ann Eylenbosch heeft een verslag opgesteld.

Met toepassing van artikel 90, § 1, vierde lid van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met drie leden.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 8 maart 2013.

Wnd. kamervoorzitter Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Kristof Hectors, die loco advocaten Els Empereur en Annelies Verlinden verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Yves Loix, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en juriste Laura Valgaeren, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Ann Eylenbosch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Op 2 februari 2012 vindt de plenaire vergadering plaats omtrent het voorontwerp van gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (hierna: GRUP) "Hofakker" van de gemeente Wuustwezel.

Het plangebied bevindt zich ten oosten van de woonkern van Wuustwezel en situeert zich aan de rand van de kern met het open ruimte gebied. Het bestaat uit een cluster onbebouwde percelen, die volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgestelde gewestplan Turnhout grotendeels gelegen zijn in woonuitbreidingsgebied. Ten noordoosten bevindt zich het park van het voormalig kasteel van Wuustwezel, te bereiken via een dreef, Ginhoven, die de noordelijke grens van het plangebied vormt. Ten zuiden van het plangebied bevindt zich de buurtweg nr. 21 - Akkerstraat.

Het plangebied maakt deel uit van de relictzone "Open akker en kasteel van Wuustwezel" en van de ankerplaats "Kasteel van Wuustwezel en de Vloeikens".

4. Het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan (hierna: GRS) van de gemeente Wuustwezel werd goedgekeurd door de deputatie van de provincieraad van Antwerpen op 12 april 2007. Het GRUP "Hofakker" geeft uitvoering aan de woningprogrammatie van het GRS, waarin het woonuitbreidingsgebied "Hofakker" als te ontwikkelen wordt aangeduid.

5. Op 17 februari 2012 bezorgt de gemeente Wuustwezel het screeningsdossier samen met de adviezen aan het departement Leefmilieu, Natuur en Energiebeleid, dienst Mer.

Onroerend Erfgoed adviseert ongunstig om de volgende redenen:

> "a. Onroerend Erfgoed acht het vermelden van de zorg- en vondstmeldingsplicht niet afdoende, gezien de verhoogde kans op het aantreffen van archeologische resten. Als milderende maatregel dient een prospectie met ingreep in de bodem in de MER-screening en voorschriften van het RUP opgenomen te worden.

b. De bebouwing van de open ruimte heeft volgens Onroerend Erfgoed een belangrijke negatieve impact op de ankerplaats 'Kasteel van Wuustwezel en de Vloeikens'. Onroerend Erfgoed stelt dat vanuit de dreef het gehele kasteelpark kan worden waargenomen. Een mogelijk compromis hierbij kan zijn om de parkzone langs de dreef niet te beplanten maar eerder een open karakter te laten behouden. Onroerend Erfgoed suggereert tevens om eventueel het meest noordelijke bouwblok weg te laten of 90° te kantelen zodat op zijn minst vanaf de helft van de dreef een doorzicht naar de open ruimte en het kasteeldomein wordt gecreëerd.
c. Het luik Onroerend Erfgoed wordt onvoldoende behandeld. Het plan in zijn huidige vorm is volgens Onroerend Erfgoed daarom negatief voor het behoud van de erfgoedwaarden van het gebied".

Op 15 maart 2012 beslist de dienst Mer "dat het voorgenomen plan geen aanleiding geeft tot aanzienlijke negatieve milieugevolgen en dat de opmaak van een plan-MER niet nodig is".

Aangaande het advies van Onroerend Erfgoed wordt in dit besluit het volgende gesteld:

> "De initiatiefnemer heeft (…) in overleg met dienst Mer en Onroerend Erfgoed de screeningsnota herkenbaar aangepast, zodat er voldoende garanties in het RUP en in de screeningsnota zijn om een belangrijke negatieve impact uit te sluiten. Er werd dus voldoende invulling gegeven aan de opmerkingen en/of een voldoende motivering gegeven voor het niet volgen van de opmerkingen".

6. Op 26 maart 2012 stelt de gemeenteraad van Wuustwezel het ontwerp van GRUP "Hofakker" voorlopig vast.

7. De verzoekende partijen wonen allen aan de Hofakker, in het gedeelte tussen de dreef Ginhoven en het kruispunt met de Gildenlaan.

Het ontsluitingsconcept volgens het grafisch plan bij het voorlopig vastgestelde ontwerp van GRUP voorziet niet in een ontsluitingsweg langs de Hofakker.

8. Ter gelegenheid van het openbaar onderzoek van 5 april 2012 tot en met 4 juni 2012 worden 53 bezwaarschriften ingediend, onder meer door de zevende verzoeker en de achtste verzoekster. Tal van bezwaren bevatten de vraag om naast de woning Hofakker 32 een bijkomende ontsluiting te creëren.

Het advies van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 10 mei 2012 is voorwaardelijk gunstig.

Ook het advies van het departement RWO van 9 mei 2012 is voorwaardelijk gunstig.

9. Op 11 juni 2012 verleent de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening (hierna: GECORO) een gunstig advies op voorwaarde dat het plan als volgt wordt aangepast:

> "(element van bezwaar en overweging c) In functie van de bereikbaarheid van het achterliggende landbouwperceel wordt geadviseerd vanuit de lusweg in het verlengde van de Hoge Bunder, een verbinding te maken naar het betrokken perceel in de groene OW as.
>
> (element van bezwaar en overweging d, e) In functie van een grotere spreiding van het in- en uitgaande verkeer maar in hoofdzaak vanuit veiligheidsoverweging wordt geadviseerd een 2e ontsluitingsweg te voorzien op de plannen (naast Hofakker 32 - bestaande gereserveerde zate). De vraag om het bestaande doodlopende karakter van de bestaande wegen te behouden wordt evenwel, vanuit dezelfde veiligheidsreden, verworpen.
>
> (element van bezwaar en overweging q) Er wordt geadviseerd de bestaande verkeersstructuur te verduidelijken onder punten 5.3 en 11.5.5 van de toelichtingsnota. De doodlopende straten, Venwei, Kapelwei, Wirikske en Hoge Bunder zijn naast de toegang naast woning Hofakker 32 de enige ontsluitingswegen van het plangebied".

10. Bij het tweede bestreden besluit van 25 juni 2012 stelt de gemeenteraad van Wuustwezel het ontwerp van GRUP "Hofakker", aangepast aan de opmerkingen zoals geformuleerd in het advies van 11 juni 2012 van de GECORO, definitief vast.

Anders dan het voorlopig vastgestelde plan voorziet het grafisch plan een bijkomende indicatieve ontsluitingsweg voor gemotoriseerd verkeer ter hoogte van Hofakker.

Artikel 1.2.3 "Indicatieve aanduidingen in functie van ontsluiting" van de stedenbouwkundige voorschriften luidt als volgt:

> "De ontsluitingen worden indicatief aangeduid, d.w.z. dat de ligging ervan op het grafisch plan niet bindend is en dat hiervan kan afgeweken worden. Indien bijkomende ontsluitingswegen noodzakelijk zijn, kunnen deze eveneens worden aangelegd.
>
> Inrichting

De wegverharding heeft een breedte van minimaal 4m. Aansluitend bij deze wegen kunnen parkeerplaatsen, eventuele aanliggende voet- en fietspaden en verharde pleinen (bvb. speelplein, keerpunt) worden aangelegd. Langs deze wegen zijn alle constructies en werken toegelaten noodzakelijk voor de inrichting, de veiligheid en het beheer van het openbaar domein, zoals o.a.:

1) verlichtingsapparatuur;
2) schuilhuisjes;
3) straatmeubilair;
4) speeltoestellen;
5) informatieborden van openbaar nut (zoals wegwijzers en seinborden);
6) constructies en werken noodzakelijk voor de inrichting, de veiligheid en het beheer van de verkeersfuncties van het openbaar domein;
7) infrastructuur van nutsmaatschappijen;
8) groenelementen;
9) bufferbekkens en grachten voor opvang hemelwater.

Alle wegen worden aangelegd met een verkeersluw karakter.

Beheer

Het beheer en onderhoud van de openbare wegenis wordt na realisatie verzorgd door het gemeentebestuur".

Artikel 1.3 "Beoordelingskader vergunningsaanvragen" van de stedenbouwkundige voorschriften bepaalt:

"Bij de beoordeling van vergunningsaanvragen voor het gebied zal rekening worden gehouden met de mate waarin de indicatief op plan aangeduide ontsluitingswegen, langzaam verkeersverbindingen en groene aders gerespecteerd worden als basisstructuur voor de ontwikkeling van het gebied".

In de toelichtingsnota wordt het volgende gesteld met betrekking tot de ontsluiting van het plangebied voor gemotoriseerd verkeer:

"De ontsluiting voor gemotoriseerd verkeer zal gebeuren deels via de Akkerstraat (1), en deels via Hofakker. Het verkeer dat vanuit het centrum van Wuustwezel naar het plangebied rijdt kan zowel via de Akkerstraat als de Gildenlaan (2), de Doelen (4) en Hofakker (3) rijden. Verkeer vanuit de geplande woonwijk naar het centrum rijdt via de Akkerstraat en het Hofakker en vervolgens via de Gildenlaan naar het centrum.

In het gebied kunnen ongeveer 110 woningen gerealiseerd worden. Op basis van het 'Richtlijnenboek Mobililiteitseffectenstudies, mobiliteitstoets en Mober' en statistische gegevens van de gemeente Wuustwezel wordt de toename van het verkeer ten gevolge van het RUP als volgt berekend:

a. De huishoudensgrootte in Wuustwezel bedraagt in 2009 gemiddeld 2,61
b. Indien 110 woningen gerealiseerd worden, dan zal de wijk Hofakker circa 2,61*110 = 287 inwoners hebben.

c. Gerekend aan een gemiddelde van 2 voertuigbewegingen per inwoner per dag, kan de maximale toename van het aantal voertuigbewegingen geraamd worden op ca. 290 x 2 = 580 voertuigbewegingen per dag.

Als we er vanuit gaan dat het toekomend verkeer gelijkmatig gespreid is over de Gildenlaan en de Akkerstraat en het uitgaand verkeer volledig via de Gildenlaan verloopt, betekent dit een toename van de verkeersintensiteit in de Gildenlaan met gemiddeld 435 auto's per dag en in het eerste deel van de Akkerstraat (tussen Dorpsstraat en de Doelen) met gemiddeld 145 voertuigen per dag.

Wanneer we er vanuit gaan, dat de helft van het verkeer van en naar de woningen langs de noordelijke lus (+/- 35 woningen), wordt afgeleid naar het Hofakker via de vijfde ontsluiting naast de dreef Ginhoven, dan betekent dit een toename van de verkeersintensiteit met 180 voertuigen per dag, in het Hofakker, tussen de Gildelaan en de dreef Ginhoven. In het drukste deel van de Akkerstraat tussen het Hofakker en de Venwei, zal de intensiteit toenemen met 180 voertuigen per dag".

In verband met deze vijfde ontsluiting wordt in de toelichtingsnota verder nog gesteld:

"Waar het Hofakker uitgeeft op de dreef Ginhoven, bevindt zich tevens een toegang tot het plangebied, die ook voorkomt op het plan bij het verkavelingsontwerp Hofakker 1. Deze toegang wordt momenteel ingenomen door een oprit naar de garage van woning Hofakker 32".

11. Bij het tweede bestreden besluit van 26 juli 2012 keurt de deputatie van de provincieraad van Antwerpen het GRUP "Hofakker" goed.

Van dit besluit wordt melding gemaakt in het Belgisch Staatsblad van 19 september 2012.

IV. Onderzoek van de vordering

12. Overeenkomstig artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

A. Ernst van de middelen

Tweede middel

Standpunt van de partijen

13. De verzoekende partijen leiden een tweede middel af uit de schending van artikel 2.2.2, §1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO) en de beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het rechtszekerheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partijen doen gelden dat de bestreden beslissingen de ontsluiting van het plangebied niet op een voldoende rechtszekere wijze regelen, doordat slechts een indicatieve wegenis voor de ontsluiting van het plangebied wordt voorzien, waarvan de ligging en ruimtelijke randvoorwaarden niet vaststaan. Ze verwijzen naar vaste rechtspraak van de Raad van State, waaruit blijkt dat de ontsluiting van een GRUP niet "indicatief" kan geregeld worden en evenmin kan worden vooruitgeschoven naar een latere fase. In casu wordt op het bestemmingsplan enkel aangeduid met een pijl dat er een indicatieve wegenis zal komen richting Hofakker. Deze wegenis wordt echter niet weergegeven tot aan Hofakker. Ook de stedenbouwkundige voorschriften bevatten niet de minste duidelijkheid over de precieze ligging en de ruimtelijke randvoorwaarden van deze weg, in het bijzonder ten opzichte van de woning gelegen Hofakker 32. Nochtans vereisen de geschonden geachte bepaling en beginselen dat een dergelijke belangrijke ontsluiting van een plangebied en de precieze ruimtelijke voorwaarden ervan geregeld worden in het GRUP zelf. In de toelichtingsnota bij het bestreden GRUP wordt onder meer gesteld dat de ontsluiting zou aantakken op Hofakker, via de oprit van Hofakker 32 en dat er ongeveer 180 wagens langs deze nieuwe ontsluitingsweg zullen passeren. Een dergelijke belangrijke ruimtelijke optie opnemen in een toelichtingsnota, zonder enige verankering in de verordenende voorschriften en het plan van het GRUP is onaanvaardbaar, onzorgvuldig en in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel, aldus de verzoekende partijen.

14. In haar nota repliceert de eerste verwerende partij dat de VCRO niet vereist dat een RUP een hoge graad van detaillering moet vertonen. De detailleringgraad van een RUP mag variabel zijn, waarbij niet meer elementen moeten worden bepaald dan nodig in het licht van het planopzet. Het spreekt volgens de eerste verwerende partij voor zich dat bij de aansnijding van een woonuitbreidingsgebied de nodige ruimte dient te worden gelaten om de verdere detaillering van het plangebied vast te leggen middels nog later te verkrijgen verkavelingsvergunningen. Inzake de detaillering van een RUP beschikt de plannende overheid over een vrij ruime discretionaire bevoegdheid, waarbij een bepaalde discretionaire bevoegdheid kan worden verleend aan de vergunningverlenende overheden bij de beoordeling van een concrete aanvraag voor een verkavelingsvergunning. Deze mogelijkheid tot flexibiliteit blijkt onder andere uit rechtspraak van de Raad van State waarin onder meer aangenomen wordt dat RUP's stedenbouwkundige voorschriften mogen bevatten waarin de harmonieregel is opgenomen en dat het mogelijk is om de verdere inrichting van een RUP te sturen door middel van een voorafgaandelijke inrichtingsstudie. Tevens blijkt deze mogelijkheid tot flexibiliteit uit het feit "dat art. 3, §2, 2e lid Besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 uitdrukkelijk voorziet dat bij een onvoldoende gedetailleerd RUP in het kader van de aanvraag van een stedenbouwkundige- of verkavelingsvergunning nog een openbaar onderzoek dient te worden gevoerd". Hieruit leidt de eerste verwerende partij af dat de Vlaamse overheid ervan uitgaat dat een RUP algemeen mag zijn. Daarenboven merkt de eerste verwerende partij op dat de particulieren die wonen binnen een woongebied overeenkomstig het gewestplan geen garantie hebben dat naast of op hun perceel geen weg zal worden voorzien.

De eerste verwerende partij zet verder uiteen dat de aanduidingen op het plan aangeven welke ontsluitingswegen er dienen te worden gerealiseerd. Het tracé van deze ontsluitingswegen wordt echter niet strikt vastgelegd, zodat beperkte afwijkingen mogelijk zijn. Artikel 1.3 van de stedenbouwkundige voorschriften laat slechts beperkte afwijkingen van het tracé toe, zodat voldoende rechtszekerheid wordt geboden. Geen enkele bepaling vereist dat het RUP een interne wegenis met een hoge graad van detaillering dient vast te leggen in de stedenbouwkundige voorschriften. De exacte situering van de

wegenis kan volgens de eerste verwerende partij dan ook gebeuren in een latere fase zoals bijvoorbeeld bij een verkavelingsaanvraag.

Vervolgens doet de eerste verwerende partij gelden dat de rechtspraak waarnaar de verzoekende partijen in hun verzoekschrift verwijzen, geenszins transponeerbaar is op de voorliggende zaak, nu het grafische plan in casu op afdoende wijze aangeeft hoe het nieuwe wegennet zal aansluiten op de bestaande wegen. De eerste verwerende partij verwijst op haar beurt naar rechtspraak van de Raad van State waaruit blijkt dat het indicatief karakter van de aanduiding van de wegen in het plangebied, niet noodzakelijk de onwettigheid van het plan met zich meebrengt.

Onder verwijzing naar de artikelen 1.2.3 en 1.2.4 van de stedenbouwkundige voorschriften doet de eerste verwerende partij voorts gelden dat de ruimtelijke randvoorwaarden van de ontsluiting wel degelijk afdoende vaststaan.

Ten slotte stelt de eerste verwerende partij dat het logisch is dat de juiste ligging, breedte en de eventuele buffering van de wegenis naast Hofakker 32 niet is vastgelegd in het RUP aangezien het RUP geen betrekking heeft op deze gronden. De inrichting van deze weg staat dan ook los van het RUP. Pas wanneer de verkavelingsvergunning zal worden aangevraagd zal de exacte inrichting en locatie van deze wegenis nader bepaald worden. De eerste verwerende partij werpt in dit opzicht ten slotte nog op dat de eerste verzoeker op de hoogte was van het feit dat het achterliggende gebied ooit zou verkaveld worden en tevens zou ontsloten worden via de gronden naast zijn woning die nu gebruikt worden als oprit. Zowel op het inplantingsplan van zijn bouwaanvraag als op het verkavelingsplan van Hofakker I was deze wegenis immers reeds weergegeven. Bovendien wordt in de toelating die IGEAN aan de eerste verzoeker en de tweede verzoekster heeft verleend om over haar gronden een tijdelijke oprit aan te leggen, vermeld dat bij een eerste verzoek van IGEAN, de aangelegde constructies binnen de 30 dagen moeten worden verwijderd en de ingenomen oppervlakte dient te worden hersteld in de oorspronkelijke toestand. Deze paragraaf werd expliciet opgenomen met het oog op de toekomstige aanleg van de geplande straat.

15. In haar nota doet de tweede verwerende partij vooreerst gelden dat stedenbouwkundige voorschriften flexibel kunnen worden opgevat en binnen redelijke grenzen een bepaalde discretionaire bevoegdheid kunnen verlenen aan de vergunningverlenende overheden bij het beoordelen van een concrete aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning.

Uit de stedenbouwkundige voorschriften en het grafisch plan bij het bestreden GRUP volgt dat de exacte ligging (het tracé) van de ontsluitingen binnen het plangebied nog nader kan worden bepaald, maar dat van het aantal aangeduide ontsluitingen, alsook van de situering van de aantakking op het aangeduide openbare wegennet, niet kan worden afgeweken. Bovendien blijkt uit artikel 1.3 van de stedenbouwkundige voorschriften dat ook van het tracé van de wegenis slechts beperkt kan worden afgeweken. Het ontsluitingsconcept wordt daarenboven verder geconcretiseerd in de toelichtingsnota. Aldus doet de tweede verwerende partij gelden dat het GRUP de ontsluitingsstructuur, het type wegenis, het aantal ontsluitingswegen en de locatie van de ontsluiting voorziet, en dat enkel het tracé van de wegenis flexibel wordt opgevat, waarbij ze preciseert dat het slechts gaat om een beperkte flexibiliteit, vermits met toepassing van artikel 1.3 van de stedenbouwkundige voorschriften slechts kan worden afgeweken in de mate dat de op het grafisch plan voorgestelde ontsluitingsstructuur niet in het gedrang wordt gebracht. De tweede verwerende partij is dan ook de mening toegedaan dat alle essentiële ordeningsinstrumenten in het grafisch plan en de stedenbouwkundige voorschriften worden vastgelegd.

Vervolgens zet de tweede verwerende partij uiteen dat de omstandigheid dat de ontsluiting ter hoogte van Hofakker door loutere uitvoering van het GRUP niet kan worden gerealiseerd, geen schending vormt van het rechtszekerheidsbeginsel, aangezien het voorzien van deze vijfde ontsluiting niet essentieel is voor de ontsluiting van het gebied in die zin dat het gebied immers tevens elders kan worden ontsloten. Volgens de tweede verwerende partij kunnen de verzoekende partijen op basis van het GRUP voldoende afleiden welke impact het GRUP op hun woonomgeving en toekomstige vergunningsaanvragen kan hebben. Het staat immers vast dat een wegenis tot de begrenzing van het plangebied kan worden voorzien en er worden gedetailleerde voorschriften voor het inrichten van de wegenis in het plangebied voorzien. De aantakking van de

wegenis op het bestaande wegennet is op basis van het bestreden GRUP echter niet mogelijk, zodat het GRUP voor het gedeelte dat buiten het plangebied ligt geen impact zal hebben, aldus de tweede verwerende partij. De tweede verwerende partij meent dan ook dat de kwestie van de ruimtelijke randvoorwaarden niet relevant is en dat de verzoekende partijen geen belang hebben bij het middel.

Voorts doet de tweede verwerende partij gelden dat de vijfde ontsluitingsweg wel degelijk het voorwerp heeft uitgemaakt van een gedegen onderzoek en motivering. In die zin verwijst ze naar enkele passages uit de toelichtingsnota en het advies van de GECORO. De tweede verwerende partij stelt nog dat het inderdaad de bedoeling is dat de vijfde ontsluitingsweg uitgeeft op Hofakker, zodat grote onzekerheden wat betreft de eventuele ligging van de doortrekking van Hofakker tot de begrenzing van het plangebied zullen uitblijven. Ze voegt eraan toe dat het over niet meer kan gaan dan een ontsluitingsweg voor een woongebied met ongeveer 110 woningen. De maximale gevolgen van een bijkomende vergunningsaanvraag of planningsinitiatief waarin in een aantakking wordt voorzien op de voorziene ontsluitingsweg ter hoogte van Hofakker binnen de begrenzing van het plangebied, zijn bijgevolg afdoende voorzienbaar.

De tweede verwerende partij besluit dat het GRUP de ontsluiting van het gebied wel degelijk op afdoende en rechtszekere wijze regelt, dat de verzoekende partijen niet kunnen stellen dat het GRUP hen wat betreft de begrenzing van de ontsluitingsweg in het ongewisse laat en dat anderzijds evenmin kan voorgehouden worden dat het GRUP de ontsluiting van het gebied niet afdoende regelt.

Ontvankelijkheid van het middel

16. De exceptie van de tweede verwerende partij waarin wordt aangevoerd dat de verzoekende partijen geen belang hebben bij het middel aangezien de aantakking op de Hofakker op basis van het bestreden GRUP niet mogelijk is en het GRUP bijgevolg geen impact zal hebben voor het gedeelte dat buiten het plangebied gelegen is, kan niet worden aangenomen.

De verzoekende partijen hebben wel degelijk belang bij het middel waarin net wordt aangevoerd dat onder meer de omstandigheid dat de indicatieve wegenis niet wordt weergegeven tot aan Hofakker in hun hoofde tot rechtsonzekerheid leidt.

De exceptie wordt verworpen.

Beoordeling

17. Luidens artikel 2.2.2, §1 VCRO bevat een ruimtelijk uitvoeringsplan een grafisch plan en "de erbij horende stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming, de inrichting en/of het beheer". Het grafisch plan dat aangeeft voor welk gebied of welke gebieden het plan van toepassing is en de erbij horende stedenbouwkundige voorschriften hebben verordenende kracht.

Volgens het beginsel van de rechtszekerheid moet de inhoud van het recht voorzienbaar en toegankelijk zijn, zodat de rechtzoekende in redelijke mate de gevolgen van een bepaalde handeling kan voorzien op het tijdstip dat die handeling wordt verricht.

Dit impliceert onder meer dat stedenbouwkundige voorschriften zoals deze voorzien in het bestreden GRUP op voldoende duidelijke wijze moeten worden geformuleerd.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt onder meer in dat de overheid haar besluiten op een zorgvuldige wijze moet voorbereiden door de relevante gegevens en de betrokken belangen te inventariseren en deze gegevens en belangen tegen elkaar af te wegen in het licht van het doel van het besluit.

De aangehaalde bepaling en beginselen impliceren evenwel niet dat de overheid die een ruimtelijk uitvoeringsplan vaststelt, alle aspecten van de betrokken regeling op een precieze en gedetailleerde wijze moet regelen. Het vereiste van voorspelbaarheid en nauwkeurigheid van stedenbouwkundige voorschriften verhindert niet dat deze voorschriften flexibel kunnen worden opgevat, noch dat deze binnen redelijke grenzen een bepaalde discretionaire bevoegdheid kunnen verlenen aan de vergunningverlenende overheid bij het beoordelen van een concrete aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning.

Algemeen en vaag geformuleerde stedenbouwkundige voorschriften mogen evenwel niet tot gevolg hebben dat de rechtzoekende in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel niet in redelijke mate kan voorzien of bepaalde handelingen of vergunningsaanvragen al dan niet verenigbaar zijn met die voorschriften.

18. Op het bestemmingsplan wordt enkel met een pijl aangeduid dat er een indicatieve wegenis zal komen richting Hofakker. Hetzelfde grafisch plan voorziet echter niet waar deze indicatieve weg zal aantakken op de bestaande weg Hofakker. De toelichtingsnota concretiseert het ontsluitingsconcept door te vermelden dat de aantakking op Hofakker zal gebeuren via de oprit van Hofakker 32. Volgens de eerste verwerende partij zal "de exacte inrichting en locatie" van deze wegenis nader worden bepaald naar aanleiding van de aanvraag tot verkavelingsvergunning.

19. Ondanks het voorschrift van artikel 1.2.3 van de stedenbouwkundige voorschriften luidens welk bijkomende noodzakelijke ontsluitingswegen eveneens kunnen worden aangelegd, heeft de plannende overheid het aangewezen bevonden de ontsluitingsweg naar Hofakker op het grafisch plan te voorzien en dit in functie van een grotere spreiding van het in- en uitgaande verkeer en in hoofdzaak vanuit veiligheidsoverwegingen.

De stelling van de tweede verwerende partij dat het voorzien van de bijkomende indicatieve wegenis richting Hofakker niet essentieel is "in die zin dat het gebied immers tevens elders kan worden ontsloten", lijkt niet te sporen met het voorgaande. De plannende overheid lijkt de realisatie van de bestemming "woongebied" om de hoger genoemde redenen mede afhankelijk te hebben gemaakt van de realisatie van de bijkomende ontsluiting richting Hofakker.

20. De verwerende partijen betwisten niet dat de ontsluitingsweg ter hoogte van Hofakker door loutere uitvoering van het GRUP niet kan worden gerealiseerd. Deze is volgens de initiatiefnemende overheid afhankelijk van de aanvraag tot verkavelingsvergunning. Van de vermelding in de toelichtingsnota

dat via het bestaande wegennet via de oprit van de eerste verzoeker en de tweede verzoekster zal worden ontsloten, gaat voorts geen verordenende kracht uit.

21. Van een zorgvuldig handelende overheid mag nochtans worden verwacht dat zij de essentiële opties vertaalt op planniveau. Betrokken op de bijkomende indicatieve wegenis richting Hofakker lijkt de overheid aan deze op haar rustende zorgvuldigheidsplicht te zijn tekortgeschoten door enerzijds de zone tussen Hofakker en de grens van het plangebied een essentiële rol toe te kennen in de realisatie van de planbestemming "woongebied", en anderzijds deze rol enkel te concretiseren in de toelichtende nota en niet te verankeren in verordenende voorschriften.

De omstandigheid dat de definitieve vaststelling van het plan ingevolge artikel 2.2.14, §6, derde lid VCRO geen betrekking kan hebben op delen van het grondgebied die niet opgenomen zijn in het voorlopig vastgestelde plan, doet geen afbreuk aan de voormelde conclusie.

22. Het tweede middel is in de aangegeven mate ernstig.

B. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

23. In het verzoekschrift wordt vooreerst specifiek met betrekking tot de eerste verzoeker en de tweede verzoekster aangevoerd dat zij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zullen lijden doordat er op enkele meters van hun woning, op hun huidige oprit richting hun garage en toegangsweg tot de voordeur, een ontsluitingsweg zal komen van het achterliggende plangebied, waarvan zij niet de minste details of ruimtelijke garanties kennen. Dit feit staat in schril contrast met de huidige situatie waarin zij wonen aan het uiteinde van een rustige doodlopende straat, aan een fietsknooppunt, met mooie uitzichten op de dreefstructuur en bomen van Ginhoven en achterliggend de landschappen van de ankerplaats "Kasteelpark Wuustwezel en Vloeikens". Uit de berekeningen in de toelichtingsnota bij het GRUP blijkt dat 180 wagens per dag langs deze nieuwe

ontsluitingsweg zullen passeren. Deze ingreep zal een ernstige impact hebben op hun rustige woonomgeving, privacy en veiligheid, en bij uitbreiding voor elk van de verzoekende partijen. In het bijzonder de verzoekende partijen die woonachtig zijn in Hofakker beroepen zich voorts op een aantasting door de bijkomende ontsluitingsweg van de landschapswaarde en het waardevolle karakter van de dreefstructuur Ginhoven, waarop zij thans uitzicht hebben. Alle verzoekende partijen onderstrepen tot slot dat de bijkomende ontsluitingsweg een aanzienlijke waardevermindering van hun woningen tot gevolg zal hebben.

24. In haar nota stelt de eerste verwerende partij vooreerst dat de aangevoerde nadelen niet rechtstreeks voortvloeien uit de bestreden beslissingen. De eerste verzoeker en de tweede verzoekster wisten reeds bij de aankoop van hun perceel dat de strook naast hun woning naar de toekomst toe gebruikt zou worden als ontsluiting van het achtergelegen woonuitbreidingsgebied. Reeds bij het indienen van de bouwaanvraag voor hun woning werd deze straat ingetekend op de bouwplannen. Ook uit latere documenten blijkt dat de eerste verzoeker en de tweede verzoekster perfect op de hoogte waren van de toekomstplannen van een ontsluitingsweg naast hun woning. Bij de inrichting van hun garage met uitrit langs deze dreef werd overigens niet alleen rekening gehouden met, maar zelfs reeds geanticipeerd op de realisatie van deze ontsluitingsweg. De eerste verwerende partij merkt op dat de toegangsweg overigens niet voorzien wordt over private eigendom van de betrokken verzoekende partijen, maar dat, integendeel, de private toegang wordt voorzien op terreinen van IGEAN. Het nadeel dat de eerste verzoeker en de tweede verzoekster voorhouden te zullen ondervinden van de aanleg van de weg, vloeit voort uit de geldende verkavelingsvergunning die deze toegangsweg reeds voorzag. Bovendien zal de vermeende hinder pas ontstaan bij de ontwikkeling van de wegenis, waarvoor een bijkomende verkavelingsvergunning is vereist. Ook de door de overige verzoekende partijen voorgehouden nadelen zoals verstoring van de privacy, geluidshinder, hinder door inkijk en de aantasting van de landschapswaarde en het waardevolle karakter van de dreefstructuur Ginhoven kunnen pas ontstaan bij de ontwikkeling van de verkaveling en de aanleg van de wegenis.

Daarnaast meent de eerste verwerende partij dat de aangevoerde nadelen niet ernstig zijn. Zo tonen de verzoekende partijen niet aan dat de ontsluitingsweg dermate intensief zal gebruikt worden dat hun rustig woongenot daardoor zal verstoord worden. In het GRUP wordt gesteld dat de beperkte toename van het verkeer de verkeersleefbaarheid van de betrokken straten niet in het gedrang brengt. De eerste verwerende partij merkt op dat een intensiteit van 180 voertuigen per dag een zeer lage intensiteit van zuivere woonstraten betreft en zeker geen intensiteit van belangrijke verkeersstraten. De verzoekende partijen kunnen dan ook bezwaarlijk voorhouden dat het om een drukke weg zal gaan. Bovendien wisten de verzoekende partijen van in het begin dat hun verkaveling aansluit bij het noordelijk gelegen woonuitbreidingsgebied. De ontsluitingsweg van dit woonuitbreidingsgebied was reeds ingetekend op het verkavelingsplan. Het tijdelijke karakter van de doodlopende weg was dan ook gekend. De verzoekende partijen hebben overigens geen exclusief recht op rust en stilte. Er dient rekening gehouden te worden met de hinder die inherent is aan de ligging in woongebied. De eerste verwerende partij voert tevens aan dat de bestaande onbebouwde toestand van het woonuitbreidingsgebied blijkbaar evenmin aanvaardbaar is voor de eerste verzoeker en de tweede verzoekster aangezien zij in het verleden reeds aangeklaagd hebben dat de huidige toestand hangjongeren aantrekt. Ook de voorgehouden aantasting van de landschapswaarde en het waardevolle karakter van de dreefstructuur Ginhoven betreft geen ernstig nadeel. Er bestaat geen twijfel over dat deze dreef ongeschonden zal blijven. Het behoud van deze waardvolle bomenrij wordt in het bestreden GRUP zonder enige twijfel vooropgesteld.

Voorts maken de verzoekende partijen de aangevoerde nadelen volgens de eerste verwerende partij niet concreet. Er wordt op geen enkele manier aannemelijk gemaakt dat de voorgehouden hinder ook effectief zal plaatsvinden. De verzoekende partijen gaan, naast hypothetische gegevens, uit van gegevens die terug te vinden zijn in het GRUP, en die in het GRUP zelf werden beoordeeld als niet hinderlijk voor de omgeving. Evenmin wordt aangetoond dat de nadelen moeilijk te herstellen zullen zijn.

Ook wat betreft de aangevoerde waardevermindering van hun onroerende goederen brengen de verzoekende partijen geen voldoende concrete

en cijfermatige gegevens bij. Bovendien kan een louter financieel nadeel niet worden aanvaard als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, aldus de eerste verwerende partij.

25. De tweede verwerende partij doet in haar nota gelden dat het bestreden GRUP geen mogelijkheid van ontsluiting van het gebied op het bestaande wegennet ter hoogte van Hofakker voorziet zodat een bijkomende beslissing zal nodig zijn om deze ontsluiting te realiseren. Bijgevolg is er geen rechtstreeks causaal verband tussen het bestreden GRUP en de aangevoerde nadelen als gevolg van een verhoging van mobiliteitsbewegingen. Bovendien worden de ontsluitingen door het plan slechts indicatief aangeduid. De ernst van het griefhoudend karakter van de ontsluiting van het plangebied kan dan ook pas op het ogenblik van de exacte situering aan de hand van een rooilijnplan en mogelijke verkavelings- of stedenbouwkundige vergunningsaanvraag worden vastgesteld. Daarbij mag niet uit het oog worden verloren dat er tevens ter hoogte van alle andere bestaande doodlopende straten, ontsluitingswegen worden voorzien. Voorts stelt de tweede verwerende partij dat de verzoekende partijen niet meer doen dan poneren dat 180 voertuigen langs de nieuwe ontsluitingsweg zullen passeren, zonder het resultaat van het effectenonderzoek op vlak van mobiliteit bij hun uiteenzetting te betrekken. De tweede verwerende partij merkt op dat het louter om personenverkeer zal gaan en verkeersbewegingen die op basis van de vorige bestemming ook reeds mogelijk waren. Tevens wijst de tweede verwerende partij er op dat het aansnijden van het gebied voor groepswoningbouw en een noodzakelijke ontsluiting van het gebied reeds mogelijk was op basis van de voorheen bestaande bestemming woonuitbreidingsgebied.

Wat betreft het aangevoerde verlies aan uitzicht op het achterliggende gebied met bijzondere landschapswaarde, doet de tweede verwerende partij vooreerst gelden dat de verzoekende partijen niet concreet aannemelijk maken dat zij vanuit hun woning overwegend zicht hebben op het plangebied. Hofakker betreft een woonstraat met in hoofdzaak open en halfopen bebouwing. Ook aan de overzijde van de dreef Ginhoven en alle andere zijden van het plangebied, behoudens de oostzijde, bevinden zich woonwijken. De

verzoekende partijen laten na aan te tonen dat het bestreden GRUP effectief van die aard is drastische wijzigingen in hun leefklimaat te kunnen brengen. Bovendien gaan de verzoekende partijen er geheel aan voorbij dat het bestreden GRUP er tevens op gericht is de bestaande dreef van Ginhoven en een groene dooradering te vrijwaren.

Wat de waardevermindering van de woningen van de verzoekende partijen betreft, ten slotte, voert ook de tweede verwerende partij aan dat dit nadeel met geen enkel concreet gegeven wordt gestaafd en dat een financieel nadeel in beginsel niet moeilijk te herstellen is.

Beoordeling

26. De onderliggende eigendomsstructuren en de houding van de eerste verzoeker en de tweede verzoekster in het verleden, nemen niet weg dat de realisatie van de woonbestemming volgens het bestreden GRUP hen dreigt te confronteren met een toename van de verkeersintensiteit onmiddellijk langsheen hun woning met 180 voertuigen per dag, daar waar zij nu aan het uiteinde van een doodlopende straat wonen.

De omstandigheid dat een bijkomende beslissing zal nodig zijn opdat op het bestaande wegennet ter hoogte van Hofakker kan worden ontsloten, belet niet dat er een voldoende causaal verband voorligt met het bestreden GRUP, dat een indicatieve weg aanduidt ter hoogte van Hofakker ter ontsluiting van de geplande woningen. Het voorhanden zijn van een voldoende causaal verband kan de betrokken verzoekende partijen evenmin worden ontzegd op grond van de gewestplanbestemming woonuitbreidingsgebied nu het bestreden GRUP tot doel heeft de aansnijding van dit gebied voor woningen te ordenen en de ingeroepen passage van voertuigen is gelinkt aan de concrete invulling van het woongebied.

In de gegeven omstandigheden kan worden aangenomen dat het woonklimaat van de eerste verzoeker en de tweede verzoekster ingrijpend dreigt te veranderen, ook al beoordeelt het GRUP zelf de toename van de verkeersintensiteit als niet hinderlijk voor de omgeving.

Dit laatste wordt nog verscherpt door de omstandigheid dat bij gebreke aan regeling in het GRUP, de eerste verzoeker en de tweede verzoekster

in het ongewisse blijven over de exacte locatie en inrichting van de bijkomende ontsluitingsweg.

27. De eerste verzoeker en de tweede verzoekster maken voldoende aannemelijk dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden besluiten hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Gelet op het voorgaande is er geen noodzaak om te onderzoeken of ook in hoofde van de andere verzoekende partijen aan deze voorwaarde is voldaan.

28. Er is voldaan aan de door artikel 17, §2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging te bevelen.

BESLISSING

1. De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging van:

a. het besluit van 25 juni 2012 van de gemeenteraad van Wuustwezel houdende definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan "Hofakker",

b. het besluit van 26 juli 2012 van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen houdende goedkeuring van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan "Hofakker" van de gemeente Wuustwezel, bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 19 september 2012.

2. Dit arrest dient te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het tweede geschorste besluit.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van tweeëntwintig maart 2013, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

	Pierre Lefranc,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	Jan Clement,	staatsraad,
	Stephan De Taeye,	staatsraad,

bijgestaan door

	Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Greta Scheveneels	**Pierre Lefranc**